

The Relationship between Digital Leadership and Academic Administrations of School Administrators at Nawasirinagarin School Consortium under the Secondary Educational Service Area Office Bangkok 2

Yoktip Charapok and Amnuay Thongprong

Education Administration, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, Thailand

E-mail: yoktip.yok33@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0008-2416-7178>

E-mail: amnuaythongprong@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0003-1977-9894>

Received 26/01/2025

Revised 22/02/2025

Accepted 26/03/2025

Abstract

Background and Aims: The Changes in the 21st century are the transition to a digital society, and the leadership required for current educational administrators is digital leadership in conjunction with academic administration. Therefore, the objectives of this research were to study (1) the digital leadership of school administrators, (2) the academic administration of school administrators, and (3) the relationship between the digital leadership and the academic administration of school administrators at Nawasirinagarin School Consortium under the Secondary Educational Service Area Office Bangkok 2.

Methodology: The sample group consisted of 278 government teachers from Nawasirinagarin School Consortium under the Secondary Educational Service Area Office, Bangkok 2. The sample size was determined using Cohen's table, and then stratified random sampling and simple random sampling methods. The research instrument was a questionnaire, with an Index of Item-Objective Congruence (IOC) between 0.8 – 1.00 and a reliability confidence of 0.967. The statistics used are mean, standard deviations, and Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient.

Results: The results of the study found that (1) the digital leadership of school administrators overall and in each aspect was at a high level. (2) The academic administration of school administrators overall and in each aspect is at a high level, and (3) The relationship between digital leadership and the academic administration of school administrators was positively collected at a high level with a significance level of .01.

Conclusion: Digital leadership and academic administrators of school administrators overall and in each aspect were at a high level. School administrators had the highest average of digital leadership in digital communication, and the highest average of academic administrators in instruction and teaching. The relationship between digital leadership and academic administration was positively correlated at a high level.

Keywords: Digital Leadership; Academic Administrations; School Administrators

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาใน สหวิทยาเขตนวสรีนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

หยกทิพย์ ชราพอก และอานวย ทองโปร่ง

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: การเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 เป็นการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมดิจิทัล ภาวะผู้นำที่จำเป็นของผู้บริหารสถานศึกษาในปัจจุบันคือภาวะผู้นำดิจิทัล ควบคู่กับการบริหารงานวิชาการ ดังนั้นการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา (2) การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา และ (3) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตนวสรีนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

ระเบียบวิธีการวิจัย: กลุ่มตัวอย่างคือข้าราชการครู สหวิทยาเขตนวสรีนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 จำนวน 278 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการเปิดตารางสำเร็จรูปของโคเฮน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ จากนั้นสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถาม มีดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80 – 1.00 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.967 สถิติที่ใช้ คือค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัย: ผลการวิจัยพบว่า (1) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก (2) การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และ (3) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา มีความสัมพันธ์กันทางบวก ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปผล: ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา และการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากโดยผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำดิจิทัลด้านการสื่อสารดิจิทัลมากที่สุด และมีการบริหารงานวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอนมากที่สุด และมีความสัมพันธ์กันทางบวก ในระดับสูง

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำดิจิทัล; การบริหารงานวิชาการ; ผู้บริหารสถานศึกษา

บทนำ

ปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นยุคของการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมดิจิทัล ซึ่งเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตเปลี่ยนแปลงไป เป็นโลกที่มีการส่งผ่านข้อมูล เชื่อมต่อกันและกันได้อย่างรวดเร็ว รวมทั้งจากสถานการณ์วิกฤตการระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (COVID – 19) ได้ส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตจนเกิดเป็นความปกติใหม่ (New Normal) โดยเฉพาะเครือข่ายสังคมออนไลน์ ได้เข้ามามีบทบาทในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในชีวิตประจำวัน ความสามารถในการแข่งขันด้านเทคโนโลยีดิจิทัลจะเป็นโอกาสให้กับประเทศที่มีความพร้อม ซึ่งส่งผลกระทบต่อการวางแผนและกำหนดแนวทางในการพัฒนาประเทศ (สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา, 2564)

กระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการจัดการศึกษา โดยมีสนับสนุนและขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ที่มีเป้าหมาย คือ การพลิกโฉมการจัดการศึกษาด้วย

เทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัย ซึ่งการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการจัดการศึกษา จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เร็วขึ้น สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ ช่วยให้นักเรียนการสอนมีความหลากหลาย สามารถเรียนรู้ได้ทุกสถานที่ ทุกเวลา และทุกอุปกรณ์ (Anywhere, Anytime, Any Device) สร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษา ลดความเหลื่อมล้ำของคุณภาพการศึกษา รวมไปถึงการบริหารงานต่าง ๆ ในสถานศึกษาที่สามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็วและลดขั้นตอนการปฏิบัติงานได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2564)

สหวิทยาเขตนวสิรินครินทร์เป็นสหวิทยาเขตที่อยู่ภายใต้สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 มีการพัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาและขับเคลื่อนการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อขับเคลื่อนการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2, 2567) จากรายงานผลการประกันคุณภาพภายนอกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและการประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน) ครั้งล่าสุดในรอบ 5 ปี ของโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตนวสิรินครินทร์ ในภาพรวมตัวบ่งชี้ที่มีคุณภาพต่ำกว่าระดับดี คือ กลุ่มตัวบ่งชี้ขั้นพื้นฐาน ตัวบ่งชี้ที่ 5 ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับ พอใช้ ประกอบกับรายงานการสังเคราะห์ผลการประเมินตนเอง (SAR) ของสถานศึกษาของระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 มีจุดที่ควรพัฒนาที่สุด คือการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2, 2567) ซึ่งตัวบ่งชี้คุณภาพของผู้เรียนและความสำเร็จของสถานศึกษาย่อมขึ้นอยู่กับผู้บริหารสถานศึกษาทั้งสิ้น ดังนั้นภาวะผู้นำที่จำเป็นของผู้บริหารสถานศึกษาในปัจจุบัน คือ ภาวะผู้นำดิจิทัล เป็นพฤติกรรมของของผู้บริหารสถานศึกษาแสดงออกถึงการมีความรู้ความเข้าใจ และมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการ มีวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นแบบอย่างในการพัฒนาวิชาชีพด้านเทคโนโลยีดิจิทัล (สิรินาถ คงแก้ว, 2566) อีกทั้งการบริหารงานวิชาการเป็นงานหลักของสถานศึกษาเปรียบเสมือนหัวใจของการบริหารสถานศึกษา ซึ่งเป็นการกิจหลักของผู้บริหาร โดยต้องอาศัยความร่วมมือของบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา (สุชาติดา บรรณกิจ, 2563)

จากความสำคัญของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมดิจิทัลและปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตนวสิรินครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ส่วนใหญ่ระดับพอใช้และยังมียุทธศาสตร์ที่ต้องพัฒนาคือการใช้สื่อเทคโนโลยีที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ซึ่งมีความกับการบริหารงานวิชาการ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตนวสิรินครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 เพื่อเป็นข้อมูลเสนอแนะให้กับหน่วยงานต้นสังกัด ได้ใช้ในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดให้มีคุณภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตนวสิรินครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

2. เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตนวสรีนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

3. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตนวสรีนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

สมมติฐานการวิจัย

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตนวสรีนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 มีความสัมพันธ์กันทางบวก ในระดับสูง

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตนวสรีนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ความหมายของภาวะผู้นำดิจิทัล

ภาวะผู้นำดิจิทัล หมายถึง ความสามารถและกระบวนการกระทำของผู้นำที่สามารถบริหารจัดการงานได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Stana at al., 2022) แสดงออกถึงความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีและข้อมูลสารสนเทศ มีวิสัยทัศน์ทางด้านดิจิทัล มีการสื่อสารวิสัยทัศน์ให้บุคลากรภายในโรงเรียน (นารีพรรณ เชี่ยวเล่ง, 2565) รู้เท่าทันโลกที่เปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดิจิทัลอยู่ตลอดเวลา มีวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในการกำหนดทิศทางอย่างมีขั้นตอนเป็นระเบียบแบบแผนในการติดตามดูแลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ (สิรินาถ คงแก้ว, 2566) ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรนำนวัตกรรมทางเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นแบบอย่างในการพัฒนาวิชาชีพด้านเทคโนโลยีดิจิทัล สร้างนวัตกรรมความร่วมมือกับครู ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำงานให้บรรลุเป้าหมาย (พิมพ์ลา อำนาจ, 2566)

ความสำคัญของภาวะผู้นำดิจิทัล

ภาวะผู้นำดิจิทัลมีความสำคัญต่อการบริหารจัดการองค์กรในยุคดิจิทัล (จิราภรณ์ ปกรณ์, 2564) เทคโนโลยีดิจิทัลที่เป็นปัจจัยเอื้อและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการดำเนินกิจกรรมขององค์กร ผู้นำจะต้องอาศัยภาวะผู้นำและความสามารถทางดิจิทัลในการเข้าใจบริบทที่เปลี่ยนแปลงนี้อย่างลึกซึ้งและบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในองค์กรให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ (ภูริรัตน์ สุกใส, 2565) สามารถเป็นผู้นำด้วยการมีวิสัยทัศน์ ไม่กลัวการเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ ๆ กล้าที่จะทดลอง สนับสนุน ส่งเสริมให้บุคลากรในองค์กรมีการใช้เทคโนโลยีเพื่อการปฏิบัติงาน (มนัษพงษ์ เก่งฉลาด, 2566) และผู้นำที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลจึงเป็นที่ต้องการของสังคมในยุคดิจิทัล เพราะจะเป็นผู้นำในสถานศึกษาเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นกว่าเดิม (มนัญญา พัฒนประดิษฐ์, 2565)

ความหมายของการบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การดำเนินงานหรือกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาไปสู่มาตรฐาน (วรุฒ สุขสอน, 2564) ซึ่งการบริหารงานวิชาการมีหลากหลายกิจกรรม ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนและพัฒนาคุณภาพการศึกษา ซึ่งเป็นเป้าหมายสูงสุดของสถานศึกษา จะเกี่ยวข้องกับด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนา

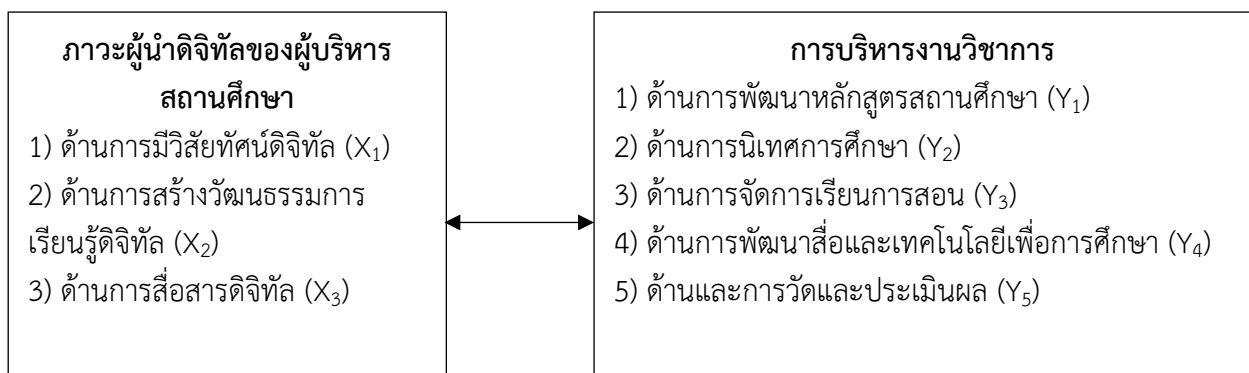
คุณภาพการศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยี (อัศวิน อินตา, 2564) เพื่อเป็นการเสริมสร้างการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาและเกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน (สุชาดา บรรณกิจ, 2563)

ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการตัวบ่งชี้คุณภาพและความสำเร็จของโรงเรียน เป็นภารกิจหลักของสถานศึกษา (สุชาดา บรรณกิจ, 2563) เป็นการดำเนินการหรือกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาไปสู่มาตรฐาน (วรุฒ สุขสอน, 2564) จะต้องปฏิสัมพันธ์ต่อบุคคลภายในองค์กรถึงการทำงานเป็นทีม งานวิชาการมุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนและคุณภาพการเรียนการสอน (อัศวิน อินตา, 2564) ผู้บริหารสถานศึกษาถือเป็นผู้ควบคุม สั่งการ และกำกับ สนับสนุนการปฏิบัติงานของครูและบุคลากร ซึ่งเป็นหน่วยงานปฏิบัติการ เพื่อให้งานวิชาการดำเนินงานได้อย่างบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร (ชนมพรรษ เทียมดวงแข) การบริหารวิชาการต้องมุ่งให้เกิดคุณภาพทั้งต่อครู การจัดการเรียนการสอนและต่อนักเรียน (คณน สิริโชคเจริญ, 2565)

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดโดยการสังเคราะห์องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลจากเอกสารทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ Sheininger (2019), Damayanti and Mirfani (2021), ชุตีรัตน์ กาญจนธนชัย และคณะ (2563), เอกรัตน์ เชื้ออวังคำและวัลลภา อาเรีรัตน์(2564), จิราภรณ์ ปกรณ์ (2564), ภูริรัตน์ สุกใส (2565), มนูญชา พัฒนประดิษฐ์ (2565), พิมพิลา อำนาจ (2566), อดุลย์ วรรณะปะกะ (2566), มนัสพงษ์ เก่งฉลาด (2566), ศุภาวณีย์ ระคนจันทร์และคณะ (2567) ได้องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลจำนวน 3 องค์ประกอบ 1) ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล 2) ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล และ 3) ด้านการสื่อสารดิจิทัล และได้สังเคราะห์องค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการจากการศึกษาเอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2561), สุชาดา บรรณกิจ (2563), วชิรภรณ์ รัตนวงศ์ (2564), อัศวิน อินตา (2564), วรุฒ สุขสอน (2564), คณน สิริโชคเจริญ (2565), ธนัญญา คุณสุข (2565), พิชมาภา แพงด้วง (2565), พุติตาพร ใจดี (2565), สุทธิกานต์ รอดเรือง (2565), ชนมพรรษ เทียมดวงแข (2566) ได้องค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการ จำนวน 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) ด้านการนิเทศการศึกษา 3) ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา 4) ด้านการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และ 5) ด้านการวัดและประเมินผล

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ข้าราชการครูในสหวิทยาเขตนวสิรินครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 968 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ข้าราชการครูในสหวิทยาเขตนวสิรินครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ปีการศึกษา 2567 ได้จากการเปิดตารางสำเร็จรูปของโคเฮน (Cohen et al. 2018) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.5 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 278 โดยสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) แบ่งตามขนาดสถานศึกษาขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ จากนั้นใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) คำนวณตามสัดส่วนของประชากร

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ประกอบไปด้วย ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และขนาดโรงเรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัล มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert Scale)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert Scale)

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ค่าความความสอดคล้อง (Index of item Objective Congruence: IOC) อยู่ระหว่าง 0.8 – 1 จากนั้นนำเครื่องมือปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ และทดลองใช้ (Try out) กับผู้ตอบแบบสอบถามที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.967

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ขออนุญาตขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ไปยังผู้อำนวยการสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล

3.2 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยจัดส่งแบบสอบถามผ่านแบบสอบถามออนไลน์ (Google Form) ให้กับสถานศึกษาที่ได้ขอความอนุเคราะห์ ได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน 278 ชุด คิดเป็น ร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา และการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตนวสิรินครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตนวสิรินครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product – Moment Correlation Coefficient)

ผลการวิจัย

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตนวสรีนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขต นวสรีนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้าน

ภาวะผู้นำดิจิทัล (X)	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1)	4.13	0.72	มาก
2. ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_2)	4.23	0.67	มาก
3. ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_3)	4.30	0.62	มาก
รวม	4.22	0.67	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่าเฉลี่ยภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตนวสรีนครินทร์ สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.67) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการสื่อสารดิจิทัล ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.62) ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.67) และด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.72) ตามลำดับ

2. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตนวสรีนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยา- เขตนวสรีนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยภาพรวม รายด้าน

การบริหารงานวิชาการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (Y_1)	4.17	0.66	มาก
2. ด้านการนิเทศการศึกษา (Y_2)	4.15	0.65	มาก
3. ด้านการจัดการเรียนการสอน (Y_3)	4.34	0.60	มาก
4. ด้านการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (Y_4)	4.18	0.65	มาก
5. ด้านการวัดและประเมินผล (Y_5)	4.24	0.60	มาก
รวม	4.22	0.63	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขต นวสรีนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.22$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.60) ด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.60) ด้านการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.65) ด้านการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.66) และด้านการนิเทศการศึกษา ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.65) ตามลำดับ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาใน
สหวิทยาเขตนวสิรินครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2
ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลและการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา
ในสหวิทยาเขตนวสิรินครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

ตัวแปร	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y ₅	Y
X ₁	0.567**	0.617**	0.520**	0.575**	0.543**	0.656**
X ₂	0.590**	0.613**	0.581**	0.630**	0.579**	0.694**
X ₃	0.665**	0.667**	0.690**	0.678**	0.678**	0.786**
X	0.837**	0.863**	0.857**	0.875**	0.867**	0.802**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร
สถานศึกษาในสหวิทยาเขตนวสิรินครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2
ภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวก อยู่ในระดับสูง ($r = 0.802$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

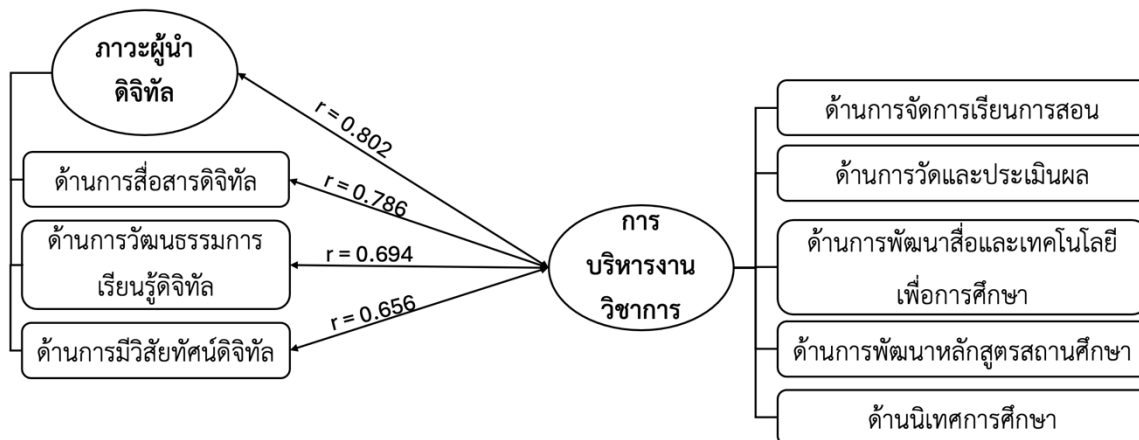
สรุปผลการวิจัย

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตนวสิรินครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ใน
ระดับมากทุกด้าน เรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการสื่อสารดิจิทัล ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้
ดิจิทัล และด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลตามลำดับ

2. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตนวสิรินครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน
พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและ
ประเมินผล ด้านการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและด้านการนิเทศการศึกษา
ตามลำดับ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขต
นวสิรินครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ภาพรวมมีความสัมพันธ์
ทางบวก ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการสื่อสารดิจิทัลมี
ความสัมพันธ์กับการบริหารงานวิชาการสูงที่สุด รองลงมาคือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลและการมี
วิสัยทัศน์ดิจิทัลตามลำดับ

จากผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้สังเคราะห์ผลการวิจัยได้ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการ

อภิปรายผล

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตนวสรีนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียกจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการสื่อสารดิจิทัล ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล และด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงานในสถานศึกษาจนสามารถขับเคลื่อนสถานศึกษาให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายได้ อีกทั้งผู้บริหารสถานศึกษายังมีความรู้และทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารจัดการสถานศึกษาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในโลกยุคดิจิทัล สนับสนุนครูและบุคลากรให้ใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน มีการสร้างช่องทางการสื่อสารที่สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันได้ ตลอดจนมีการจัดอบรมพัฒนาครูและบุคลากรในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้มีความรู้จนสามารถก้าวทันยุคดิจิทัลได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของพิมพิลา อำนาง (2566) ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ผลการวิจัยพบว่าภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของสุรรัตน์ สุกใส (2565) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่าภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอุดรธานี ภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของสิรินาถ คงแก้ว (2566) ได้ทำการวิจัย เรื่องภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1 ผลการวิจัยพบว่าภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตนวสรีนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียกจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและด้านการนิเทศการศึกษาตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารสถานศึกษาเล็งเห็นถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการที่เป็นหัวใจสำคัญของการบริหารการศึกษา มีการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน สังคม และชุมชน มีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนจัดการเรียนการสอนโดย

คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างผู้เรียน มีเครื่องมือในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลายและประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลประกอบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม ผู้บริหารสถานศึกษามีการนิเทศการเรียนการสอน ส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัสวิน อินตา (2564) ทำการวิจัยเรื่อง ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของลักษณะประภา สุวรรณสมบัติ (2565) ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพสถานศึกษาตามแบบชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของวัชรินทร์ รัตนวงศ์ ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารวิชาการสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า การบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขต นวสินทรินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวก ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขต นวสินทรินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ได้แสดงออกถึงการมีภาวะผู้นำดิจิทัลด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล และด้านการสื่อสารดิจิทัลทำให้เกิดความสัมพันธ์กับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และด้านการวัดและประเมินผลในการขับเคลื่อนสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วในยุคดิจิทัล เห็นได้อย่างชัดเจนจากในช่วงของการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ที่ทำให้เทคโนโลยีดิจิทัลยังมีการพัฒนาอย่างก้าวกระโดด และเข้ามามีบทบาทในการใช้ชีวิตประจำวันเป็นอย่างมาก ซึ่งในด้านการบริหารวิชาการได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 เป็นอย่างมาก ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมุ่งพัฒนาและออกแบบการจัดการเรียนการสอนให้ได้ประสิทธิภาพมากที่สุด โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วย จำเป็นต้องมีการจัดการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ ติดต่อสื่อสารกันผ่านระบบออนไลน์ ผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียน รวมถึงผู้ปกครองได้เรียนรู้การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ ๆ มาปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น แม้ว่าจะผ่านพ้นวิกฤตของการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ไปแล้ว เทคโนโลยีดิจิทัลยังคงมีบทบาทในการจัดการเรียนรู้และการปฏิบัติงานด้านวิชาการในสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องมีภาวะผู้นำดิจิทัลที่มีความสำคัญในการบริหารและขับเคลื่อนสถานศึกษาให้ประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริหารงานวิชาการที่จะเป็นตัวชี้วัดที่จะแสดงให้เห็นถึงการประสบความสำเร็จในการจัดการศึกษา ทั้งในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่ผู้บริหารมีพัฒนาหรือแก้ไขหลักสูตรสถานศึกษาสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาในโลกยุคดิจิทัล อีกทั้งยังตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน ชุมชน และสังคม สิ่งสำคัญคือการจัดการเรียนการสอนที่ผู้บริหารสนับสนุนครูผู้สอนให้จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาเป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอน มีเครื่องมือการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย และประเมินตามสภาพจริง ประกอบกับมีการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ และทันสมัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภูริรัตน์ สุกใส (2565) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์กรแห่ง

นวัตกรรมของสถานศึกษา โดยรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัครวิน อินตา (2564) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา มีความสัมพันธ์กันทางบวก ระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าภาวะผู้นำดิจิทัลด้านที่มีความสัมพันธ์กับการบริหารงานวิชาการมากที่สุดคือด้านการสื่อสารดิจิทัล มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นหากผู้บริหารสถานศึกษาต้องการบริหารงานวิชาการให้ประสบความสำเร็จ ผู้บริหารจะต้องมีภาวะผู้นำดิจิทัลด้านการสื่อสารดิจิทัลที่สามารถใช้สื่อดิจิทัลหรือสื่อสังคมออนไลน์เป็นช่องทางในการติดต่อสื่อสารกับบุคลากรในสถานศึกษา มีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูและผู้บริหารไม่ว่าจะเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอน วิธีการวัดและประเมินผลนักเรียน การนิเทศการศึกษาโดยใช้สื่อดิจิทัล ใช้สื่อดิจิทัลเป็นสื่อกลางในการรับฟังความคิดเห็นจากสาธารณชน มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับงานวิชาการต่าง ๆ ให้กับสาธารณชนได้รับทราบผ่านสื่อสังคมออนไลน์ อีกทั้งต้องส่งเสริมครูให้นำเทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสารกับนักเรียนและผู้ปกครองเพื่อร่วมมือกันพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพตามที่สถานศึกษาต้องการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภูริรัตน์ สุกใส (2565) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอุตรดิตถ์ ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการสื่อสารดิจิทัลกับความเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมของสถานศึกษา มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยพบว่าภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือด้านการนิเทศการศึกษา และความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลด้านการสื่อสารดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตนวสรีนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทม. เขต 2 มีความสัมพันธ์กันสูงที่สุด ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำข้อมูลสารสนเทศมาใช้ในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา และเปิดโอกาสให้บุคลากร ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัลให้มากยิ่งขึ้น และวิสัยทัศน์ดิจิทัลควรเป็นวิสัยทัศน์ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงมากกว่าที่เป็นอยู่

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรกำหนดแนวทางในการนิเทศการศึกษาอย่างชัดเจน และมีความสม่ำเสมอมากขึ้น การนิเทศการศึกษาควรมีการให้คำแนะนำ ช่วยเหลือครูในด้านการจัดการเรียนการสอน และจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และมีการนำบุคคลภายนอกสถานศึกษา อาจเป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาต่าง ๆ หรือศึกษานิเทศ เข้ามามีส่วนร่วมในการนิเทศการศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนและหาแนวทางการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ร่วมกันให้มากยิ่งขึ้น

1.3 ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการสื่อสารดิจิทัลให้มากขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานวิชาการยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการสร้างช่องทางในการติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกันโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาเป็นสื่อกลาง เพื่อให้ครูและบุคลากรในเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันให้มากขึ้น โดยเฉพาะครูผู้สอนที่จะสามารถแลกเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนการสอน และคำแนะนำในการแก้ไขปัญหาของนักเรียนได้อย่างรวดเร็วผ่านช่องทางออนไลน์ การใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการประชาสัมพันธ์ข่าวสารทางวิชาการของสถานศึกษาให้กับ

สาธารณชนได้รับทราบ เช่น การเผยแพร่หลักสูตรสถานศึกษา การรับฟังความคิดเห็นต่าง ๆ จากสาธารณชนเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขการบริหารงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตนวสรีนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ดังนั้นการวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาของสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1

2.2 ควรศึกษาแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในสหวิทยาเขตนวสรีนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2564). แผนปฏิบัติการดิจิทัลเพื่อการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2563 – 2565.

Retrieved from: <https://bict.moe.go.th/wp-content/uploads/2022/03/digital-63-65.pdf>.

คณน สิริโชคเจริญ. (2565). การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการโดยใช้วงจรคุณภาพ สำหรับสถานศึกษา สังกัดเทศบาลตำบลจังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

จิราภรณ์ ปกรณ์. (2564). รูปแบบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ชนมพรรษ เทียมดวงแข. (2566). การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการโดยยึดหลักธรรมาภิบาลสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ชุตีรัตน์ กาญจนธนชัย, พระมหาไกรวรรณ ชินทตติโย และ สุวิทย์ ภาณุจारी. (2563). ตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *Mahamakut Graduate School Journal*, 2(18), 103 – 111.

ธัญญา คุณสุข. (2565). การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดจันทบุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

นาริพรรณ เขียวเล้ง. (2565). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและบรรยากาศขององค์การที่ส่งผลต่อการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2. ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พิชฌาภา แพงด้วง. (2565). แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

พิมพ์ิลา อำนาง. (2566). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร).

พุดิตาพร ใจดี. (2565). การบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษ (O – NET) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตรเขต 1. การค้นคว้าอิสระ, มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- ภูริรัตน์ สุกใส. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอุดรธานี. การค้นคว้าอิสระ, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- มนัญญา พัฒนประดิษฐ์. (2565). ปัจจัยลักษณะองค์การและปัจจัยภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาราชบุรีในยุคดิจิทัล. ปรินญา นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มนัษพงษ์ เก่งฉลาด. (2566). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะหลักของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยพะเยา.
- ลักษณ์ประภา สุวรรณสมบัติ. (2565). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพสถานศึกษาตามแบบชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- วรุฒ สุขสอน. (2564). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์กับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- วัชรินทร์ รัตนวงศ์. (2564). ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ศุภาวณีย์ ระคนจันทร์, พงษ์ศักดิ์ ทองพันชั่ง และจิตติมาภรณ์ สีหะวงษ์. (2567). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลกับองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ, 18(1), 95 - 108
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2. (2567). แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน (พ.ศ. 2565 – 2567) ฉบับปรับปรุง (พ.ศ.2567 – 2570). Retrieved from: http://00001245.esbuy.net/data_18805.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2. (2567). รายงานสังเคราะห์ผลการประเมินตนเองของสถานศึกษา ประจำปีการศึกษา 2566. Retrieved from: https://www.esbuy.net/files_school/00001245/data/00001245_1_20240921-142746.pdf
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2561). คู่มือการปฏิบัติงานของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษารักษาราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. Retrieved from: https://www.kroobannok.com/news_file/p17567671203.pdf.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพทางการศึกษา (องค์การมหาชน). (ม.ป.ป.). รายงานการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. Retrieved from: <http://www.onesqa.or.th/onesqa/th/home/index.php>.
- สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา. (2564). บทวิเคราะห์สถานการณ์ความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลของประเทศไทยในเวทีสากล ปี 2563. (พิมพ์ครั้งที่ 1). นนทบุรี: บริษัท 21 เซ็นจูรี จำกัด
- สิรินาถ คงแก้ว. (2566). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุชาติดา บรรณกิจ. (2563). การบริหารทรัพยากรทางการศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3. ปรินญา นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- สุทธิกานต์ รอดเรือง. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- อดุลย์ วรรณปะกะ. (2566). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- อัศวิน อินตา. (2564). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- เอกรัตน์ เชื้อวังคำ และ วัลลภา อาริรัตน์. (2564, มีนาคม 25). องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 4. การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 22, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- Cohen, L., Mansion, L., & Marrison, K. (2018). *Research Methods in Education*. (8th edition). New York: Routledge.
- Sari, R.Y., Anisah, A., Varianti, H., & Gistituati, N. (2024). Literature Study: Digital Leadership Strategies to Improve Teacher Performance in the Era of Technology Transformation. *Advances in Social Humanities Research*, 6(2), 856 – 867.
- Sheninger, E. (2022). *7 Pillars of Digital Leadership in Education*. Retrieved from: <https://www.teachthought.com/the-future-of-learning/digital-leadership/>
- Stana, R.A., Fischer, L.H. and Nicolajsen, H.W. (2018, August 5-8). *Review for future research in Digital leadership*. 41st Information Systems Research in Scandinavia Conference – Odder, Denmark.